

## "París, més fàcil que Madrid"

Conseller d'Agricultura, Joan Vallvé explica en aquesta entrevista com en el tema de la Pesta Equina Africana la política de la Generalitat de Catalunya s'ha inspirat des del primer moment en les directrius europees, malgrat que el Ministeri d'Agricultura no ha fet el mateix.

**S**enyor Vallvé, per segon estiu consecutiu la Conselleria d'Agricultura actua contra la pesta equina africana. ¿Com?

—Establint novament una frontera sanitària pel control dels èquids que entrin a Catalunya. Hem establert dues oficines de control que fan de barrera sanitària a dues carreteres importants d'entrada a Catalunya, la que ve de València i la que ve de Saragossa.

—¿Per què es fa això?

—Per què l'any passat Catalunya va ser decretada per Ordre de la Generalitat zona lliure de PEA, i una de les recomanacions de l'Oficina Internacional d'Epizooties és que les zones lliures han d'establir les corresponents fronteres sanitàries. Això és el que hem establert en aquests moments en què hi ha el perill de propagació de la PEA, perquè el mosquit transmissor podria actuar atesa la temperatura ambient de l'estiu.

—¿Hi ha també l'interès a garantir les proves hípiques dels Jocs Olímpics?

—La voluntat de la Generalitat és poder fer els Jocs Olímpics amb la prova reina, que és la hípica. És per això que hem de fer la declaració de Catalunya zona lliure de PEA i mantenir tot el control necessari, per donar a l'opinió pública la confiança, i que qui vulgui pugui portar aquí els seus cavalls sense cap mena de risc.

Fins ara nosaltres hem entès que la qualificació de les zones afectades i les zones lliures de PEA corresponia determinar-les a les au-

toritats que tenen les competències en matèria de sanitat animal, i d'acord amb l'Estatut i els traspessos que ens va fer el Ministeri d'Agricultura creiem que la Generalitat pot declarar Catalunya zona lliure de PEA.

—Altres institucions, el Ministeri, per exemple, creuen que no...

—El Ministeri creu que la zona lliure de PEA pot ser un estat, i com que l'estat espanyol ha tingut focus de PEA diu que tot l'estat és una zona afectada i que per tant, per exemple, no es poden exportar cavalls. Nosaltres no ho veiem així.

—¿Els organismes internacionals què hi diuen?

—El passat mes de maig, a París, l'Oficina Internacional d'Epizooties ja va recomanar que la qualificació de zones lliures i zones afectades no fos a nivell d'estats sinó de regions, sobretot en casos com el de l'estat espanyol en què hi ha significatives diferències climàtiques de nord a sud. A part que la península està partida en dos trossos pel paral·lel 40, al sud del qual el mosquit transmissor de la PEA no es reproduceix. Dit això, és normal que no es pugui posar tot l'estat en el mateix sac.

—¿Fer una política d'inspiració europea ha portat a enfrontar-se a Madrid, en aquest cas?

—La Generalitat ha estat en permanent contacte amb l'Oficina Internacional d'Epizooties (una mena d'OMS a nivell de la sanitat animal) i seguir-ne els criteris i recomanacions. Ens és més fàcil anar a París que no anar a



Madrid.

—D'això se'n diu fer una política diferenciada respecte a Madrid.

—En aquest cas, sí. El que passa és que en aquests moments el Ministeri d'alguna manera està reconeixent i acceptant les recomanacions internacionals. I cal preveure que ja no posarà dificultat que pugui haver-hi una part del territori com a zona lliure i una part que no ho sigui, exactament com

passa en el cas de la pesta porquina.

—Tornant a les fronteres, ¿quines garanties hi ha que siguin respectades per tot-hom?

—És una frontera sanitària, no és un filat, per entendre'ns. Una frontera vol dir que tot ciutadà civilitzat ha de passar per allà. Com qualsevol altre pas fronterer. És pot passar a França per la frontera o per llocs que no n'hi ha. Una frontera no està

controlada en tota la seva extensió, hi ha uns passos, i un ciutadà que vol passar legalment va per allà, ensenya els seus papers i passà. Si algú vol passar un cavall per la muntanya podrà passar-lo, però serà un cavall il·legal. Per a tot aquell que vulgui entrar els seus cavalls legal-

d'èquids, per exemple, la té controlada l'estat. Amb els sectors de les forces armades que tenen la relació amb els èquids, no hi ha distanciament. Vénen a les nostres fires, col·laboren amb els nostres veterinaris. Els èquids de l'exèrcit no són uns èquids a part, com altres ni-

lliure de PEA més àmplia que l'actual, que només és Catalunya.

—Per aquest tema, ¿vostè ha mantingut contactes amb els responsables de la Generalitat valenciana?

—Si s'ha de modificar la delimitació, el contacte hi serà. Però cal no oblidar que

una primera tendència que porta a amagar el problema.

—¿Ha costat molts diners preservar-se de tota la història aquesta de la PEA?

—Sí, però en aquest cas no cal mirar el que ens costa sinó el que ens costaria el fet de no fer-ho. Si nosaltres te-

## Zona lliure, zona infectada

**A**l'estat espanyol hi ha un cert confusionisme en el tema de la pesta equina africana a causa de l'actuació del Ministeri d'Agricultura Pesca i Alimentació que no té en compte els criteris de les autoritats sanitàries europees que recomanen la regionalització de les mesures de prevenció i control de les malalties dels animals.

De la mateixa manera que en el sector del porquí la regionalització de les zones lliures de pesta porquina ha permès el manteniment de les exportacions des de les zones lliures i la presència en els mercats internacionals, mentre països com Bèlgica n'han quedat fora, la declaració de Catalunya zona lliure de PEA assegura el manteniment de les exportacions de carn de cavall, apreciada als països del nord d'Europa.

El cens d'èquids a Catalu-

nya és d'uns 23.000, 19.000 dels quals són cavalls de sella i els altres 4.000, de carn.

La situació actual a Catalunya és de tranquil·litat ja que la distància amb les zones del sud de l'estat i fins i tot Portugal per on s'estengueren els brots de PEA l'any passat és gran.

Andalusia i Extremadura, i encara en un radi de 100 Km., la zona infectada, trigaran dos anys a desimmobilitzar els cavalls.

La vacunació realitzada en llocs com València, ja fos com a mesura cautelar o perquè se sospitès l'aparició de la malaltia, va fer adquirir a l'indret l'estatus sanitari de zona semiinfectada, la qual cosa és un handicap molt important per al trasllat d'èquids d'allà cap a Catalunya. D'aquestes zones vacunades els cavalls no en poden sortir en un termini de dotze mesos.

ment nosaltres establim aquest control d'entrada, que és un control sanitari, no policial. Res a veure amb una filferrada des del Delta fins a Vielha.

—L'exèrcit i les forces de seguretat de l'estat, ¿ja voldran sotmetre's a les fronteres de la Generalitat?

—En el tema d'èquids hi ha una excel·lent relació entre la Generalitat i el Ministeri de Defensa. Cal no oblidar que tota la reproducció

vells relatius a la Defensa ens podria fer suposar. El contacte dels responsables militars dels èquids amb la població civil interessada amb el tema d'èquids és constant. En aquest sentit no hi haurà cap mena de problema i l'exèrcit és el primer interessat en el tema.

—¿És possible que la frontera sanitària baixi fins a Castelló?

—Sí, seria una bona cosa. Si l'estat delimités una zona

hi ha una zona del País Valencià en què es va vacunar, per tant probablement només serien les comarques de la part de Castelló les que es podrien declarar lliures de PEA.

—¿Va ser una decisió precipitada la vacunació d'èquids a València?

—Potser sí. No ho sé. Toca dir-ho al conseller Font de Mora. En qualsevol cas va ser una decisió valenta perquè en aquests temes hi ha

nim les competències en matèria de Sanitat crec que les hem d'exercir i més quan hi ha un cas de necessitat com és aquest de declarar Catalunya zona lliure de PEA, perquè hi ha PEA en altres indrets de l'estat. Nosaltres hem de fer tot el que sigui necessari per mantenir la possibilitat de celebrar les proves hípiques de la Barcelona 92. I aquí no entra cap altra valoració econòmica.

Josep Maria Pasqual

